

AIŠKINAMASIS RAŠTAS
DĒL LIETUVOS RESPUBLIKOS KURORTŲ IR KURORTINIŲ TERIORIJŲ
DARNAUS VYSTYMO ĮSTATYMO PROJEKTO

1. Įstatymo rengimą paskatinusios priežastys, parengto įstatymo tikslai ir uždaviniai:

Kurortų ir kurortinių teritorijų darnaus vystymo įstatymo projektą paskatino parengti fragmentuotas, nepakankamas ir neatliepiantis kurortų svarbos Lietuvai dabartinis teisinis šios srities reguliavimas. Lietuvos kurortuose ir kurortinėse teritorijose esantys natūralūs gamtos išteklių, jų panaudojimo patirtis, taip pat infrastruktūra su orientacija į sveikatinimą sukuria pridėtinę ekonominę vertę Lietuvai ir prisideda prie šalies įvaizdžio formavimo. Žmonių savijauta ir sveikata yra viena didžiausių visuomenės socialinių ir ekonominių gėrių, tai – fizinė, dvasinė bei socialinė žmonių gerovė. Kurortas ar kurortinė teritorija – tai vieta, kurioje, panaudojant gamtinius gydomuosius šaltinius, ten esančias specialias įstaigas, galima lengviau pasiekti šios gerovės, nei bet kurioje kitoje gyvenamojoje vietovėje. Svarbiausieji kurortų ir kurortinių teritorijų plėtros tikslai yra šie: sudaryti teisingas ir ekonomines sąlygas, užtikrinančias ilgalaikę kurortų ir kurortinių teritorijų plėtrą; turimų gamtinių gydomųjų išteklių racionalų naudojimą ir apsaugą ir išsaugojimą ateities kartoms; sudaryti visuomenei tinkamas sąlygas naudotis rekreaciniais išteklių; įgyvendinti valstybės turizmo politiką, orientuotą į atvykstamojo ir vietinio turizmo plėtrą; įgyvendinti valstybės regioninės politikos nuostatas.

Šiuo metu kurortų ir kurortinių teritorijų veiklą, finansavimo išteklius ir kt. reglamentuoja beveik 20 skirtingų teisės aktų, kurie nėra nukreipti išimtinai į kurortų statuso aiškų reglamentavimą, nepabrėžiama jų svarba turizmui Lietuvoje, išskirtinumas ir savarankiškumas. Dabartinis reguliavimas susideda iš Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2006 m. balandžio 12 d. nutarimo Nr. 350 „Dėl kurorto statuso suteikimo gyvenamosioms vietovėms reikalavimų aprašo, kurortinės teritorijos statuso suteikimo gyvenamosioms vietovėms reikalavimų aprašo ir kurorto ar kurortinės teritorijos statuso suteikimo gyvenamosioms vietovėms ir panaikinimo taisyklių patvirtinimo“, Teritorijos administracinių vienetų ir jų ribų įstatymo, kuriame tik išvardyti patys kurortai, bei kitų teisės aktų.

Įstatymo projekto tikslas – vieningas teisės aktas, numatantis vientisą ir tikslingą reglamentavimą šiam sektoriui Lietuvoje. Priimtas įstatymas taps stipria atspirtimi ne tik kurortų, bet ir visos šalies ekonomikos vystymuisi ir konkurencingumo didinimui. Įstatymo projekto pagalba bus pašalintas neaiškumas ir nepakankamumas, atsispindintis šių dienų įstatyminėje bazėje:

1) Kurortams ir kurortinėms teritorijoms turi būti skirta stipresnė įstatyminė apsauga dėl jų išskirtinumo sveikatinimo sektoriuje.

Lietuvos kurortai ir kurortinės teritorijos pasižymi sveikatinimo paslaugų teikimu Lietuvos ir užsienio piliečiams dėl savo išskirtinių išteklių. Didėjant visuomenės suinteresuotumui rūpintis savo sveikata dėl įvairių priežasčių, įskaitant ir susiklosčiusią situaciją dėl COVID-19 (koronaviruso) ligos sukeltos epidemiologinės situacijos, kurortai atliks vieną esminių funkcijų užtikrinant visuomenės sveikatos ne tik prevencinę, bet ir reabilitacinę funkcijas. Vienas iš šio įstatymo projekto tikslų ir yra galimybės konkuruoti teikiant kurortinio gydymo paslaugas (taipogi ir užsienio šalių rinkoms) išplėtimas, esant tokioms sąlygoms, kaip: sveikatos silpnėjimas, vedantis prie tam tikrų ligos būsenų; ligos progresavimo užkardymas; siekis išgydyti konkrečią ligą arba jos išvengti, siekis išvengti nuolatinės slaugos reikalaujančios būsenos, tam tikrų ligų pasekmių gydymas, tam tikrų ligų (fizinų ar psichinių) pasekmių

sušvelninimas; tam tikrų neįgalumo būsenų (fizinų ar psichinių sušvelninimas). Siekiant tinkamo kurortų ir kurortinių teritorijų išteklių racionalaus naudojimo egzistuoja poreikis tiksliai tai atspindėti vieningo įstatymo lygmeniu.

Pažymėtina ir tai, jog Lietuvos kurortų valstybinė svarba atsispindi ir Lietuvos valstybės vystymosi laikotarpyje. Lietuvos kurortų įstatymas buvo išleistas 1932 m., kitais metais buvo išleistos taisyklės šiam įstatymui vykdyti, kas paskatino tiek naujų kurortų, tiek esamų kurortų vystymąsi. Iki Lietuvos Respublikos Nepriklausomybės atkūrimo kurortų veikla buvo aiškiai reglamentuota, turint aiškią valdymo, priežiūros ir koordinavimo veiklų sistemą. Tuo tarpu esamas kurortų ir kurortinių teritorijų reglamentavimas yra išskaidytas, nesant vieningo ir aiškaus teisės akto.

Kurortų ir kurortinių teritorijų teisinis reguliavimas svarbus ir užsienio šalyse. Vokietija, Austrija, Bulgarija, Estija, Latvija, Lenkija, Prancūzija, Slovakija turi nacionalinius kurortų veiklą reglamentuojančius įstatymus.

2) Nepakankamas finansavimas kurortams ir kurortinėms teritorijoms.

Kurortams ir kurortinėms teritorijoms skiriamo finansavimo nepakankamumas atsispindi dėl taikytino savivaldybėje gyvenančių gyventojų skaičiaus kriterijaus. Pagal savivaldybių biudžetų pajamų nustatymo metodikos pakeitimo įstatymą, atskirų savivaldybių biudžetų pajamos tiesiogiai priklauso nuo savivaldybėje gyvenančių gyventojų skaičiaus. Kurortų ir kurortinių teritorijų veikla savaime yra orientuota į pilietį (Lietuvos ir užsienio valstybės), kuris kreipiasi dėl sveikatinimo paslaugų, esant išskirtiniams kurortų ir kurortinių teritorijų ištekliams. Todėl toks finansavimo modelis nėra pakankamas siekiant užtikrinti Lietuvos kurortų ir kurortinių teritorijų išskirtinumą Europos lygmeniu ir atvykstamojo turizmo skatinimą.

2019 m. Statistikos departamento ir VĮ Registrų centro duomenimis, turistų skaičius, lyginant su vietiniais gyventojais, yra ženkliai didesnis. Pavyzdžiui, Palangoje gyventojų skaičius: 17 990, turistų skaičius: 353 028; Neringoje gyventojų skaičius: 5 063, turistų skaičius: 90 049; Druskininkuose gyventojų skaičius: 21 625, turistų skaičius: 371 009; Birštone gyventojų skaičius: 4 502, turistų skaičius: 168 567. Infrastruktūra kurortuose naudojasi ne vien gyventojai, o didžiąja dalimi – turistai. Kurortų ir kurortinių teritorijų nusidėvėjimo lygis yra didesnis lyginant su gaunamomis investicijomis. Nuolat reikia kurti turistams patrauklią infrastruktūrą, taisyti kelius, šaligatvius, dviračių takus, prižiūrėti parkus ir gėlynus, užtikrinti tvarką ir švarą viešosiose erdvėse, rūpintis atliekų tvarkymu ir t.t.

Statistikos departamento duomenimis vidutiniškai 40 proc. nakvynių visos šalies mastu yra suteikiama kurortuose ir kurortinėse teritorijose. Didėjant turistų skaičiui reikia daugiau valstybės dėmesio kurortams, o būtent ne tik jų priežiūrai ir plėtrai, bet taip pat ir rinkodarai, šalies įvaizdžio formavimui.

Finansavimo modelio pokyčiai yra būtini ir dėl teritorijų specifikos keliamų griežtesnių aplinkos apsaugos reikalavimų. Kurortuose ir kurortinėse teritorijose dažnai būna ne viena, o kelios saugomos teritorijos – jiems tenka didesnė atsakomybė (archeologiniai tyrinėjimai ir kt.). Geroji pasaulinė praktika rodo, kad sveikatinimo turizmo rinka keičiasi dėl įvairių veiksnių: technologinių naujovių, pažangių medicinos priemonių, paslaugų, kurios anksčiau buvo labai brangios, didesnio prieinamumo ir pan. Vis dėlto, nepaisant ateities perspektyvų, aukšti reikalavimai profesionaliems rinkos dalyviams išlieka labai svarbūs, todėl ateityje didžiausias dėmesys turi būti skiriamas tokiems veiksniams, kaip specializacija ir profilio kūrimas, kokybės ir inovacijų valdymas, viešojo ir verslo sektorių bendradarbiavimas.

Dėl išvardintų priežasčių būtini pokyčiai kurortams ir kurortinėms teritorijoms teikiamame finansavime.

3) Kurortų ir kurortinių teritorijų veikla prisideda prie valstybės finansinių išteklių didinimo proceso.

Kurortai ir kurortinės teritorijos yra svarbūs ne vien dėl šalies įvaizdžio kūrimo, sveikatinimo, tačiau prisideda kurdami BVP, kurio tiesioginis poveikis sudaro 1,8 proc., netiesioginis poveikis sudaro 3,1 proc. Turizmas kurortuose ir kurortinėse teritorijose sudaro 40 proc. visos šalies kontekste, todėl jų priežiūrai, vystymui, plėtrai, rinkodarai reikalingas išskirtinis dėmesys. 30-40 proc. kurortuose besilaisvintųjų – užsieniečiai.

Kurortų ir kurortinių teritorijų turizmas yra prioritetinga turizmo plėtros rūšis. Darni turizmo plėtra, kurio vienas iš atraminių dalių yra kurortų vystymas – vienas iš prioritetų daugelyje Europos Sąjungos (ES) šalių: tai įtvirtinama pagrindiniuose įstatymuose, vyriausybės nutarimuose (parama infrastruktūrai, skatinimas, rinkodara, gydomųjų procedūrų kompensavimas ir kt.), svarbus vaidmuo tenka ir vietos savivaldai (pvz., kurorto statusą turinčių teritorijų plėtros planų derinimas). Turizmo apimtys kurortuose ir kurortinėse teritorijose stabiliai auga, Gamtiniai gydomieji ištekliai yra išskirtinės reikšmės valstybės turtas. Valstybės funkcija – užtikrinti jų saugojimą ir racionalų naudojimą, susitarti ir siekti vieningų socialinių, ekonominių bei aplinkosauginių tikslų.

Lietuvos kurortai ir kurortinės teritorijos teikiamomis kurortinio gydymo ir turizmo paslaugomis, gebėtų konkuruoti užsienio šalių rinkomis, tad būtina skatinti atvykstantį turizmą ir investicijas. Šiandien per atvykstantį turizmą sukuriama apie 7 proc. šalies BVP, kai tuo tarpu Estijoje – 18 proc. Taigi, dar turime neišnaudotą galimybių augti šioje ekonomikos srityje. Kurortų ir kurortinių teritorijų investicinio potencialo atskleidimui bei investicijų pritraukimui svarbus mokestinės politikos formavimas – mokestinės lengvatos regioninės arba nacionalinės svarbos projektams turizmo srityje, suteikiant analogiškas lengvatas, taikomas laisvosiose ekonominėse zonose veikiančioms įmonėms.

4) Lietuvoje nėra kurortologinių mokslinių tyrimų sistemos.

Sanatorijos ir SPA centrai vadovaujasi mineralinio vandens ir gydomojo purvo prieš daugiau nei tris dešimtmečius sukurtomis metodikomis. Kurortai ir kurortinės teritorijos yra laikomi terapinių ir medicinos paslaugų kompetencijų centrais, nes teikiamos paslaugos yra grindžiamos medicinos žiniomis. Jas teikia medicinos arba susijusių sričių profesionalus personalas, turintis ne tik medicininę žinių, bet ir didelę patirtį taikant tam tikrai vietai būdingus gamtos išteklius ar gamtos sąlygas sveikatinimo ir gydymo tikslais. Dažniausiai šių paslaugų teikimo srityje dirbantys medicinos specialistai turi sukaupę didelę patirtį tam tikroje sveikatinimo srityje. Tačiau tobulėjant ligų diagnostikai ir prevencijai bei gydymui, pasigendama poveikio sveikatai mokslinio pagrindimo – kurortologinių tyrimų. Globalizacija ir pacientų mobilumas lemia Lietuvos kurortuose ir kurortinėse teritorijose veikiančių sveikatinimo ir sveikatingumo įstaigų konkurenciją su pažangiaisiais Europos sveikatinimo, reabilitacijos centrais. Šiuo metu Lietuvai trūksta kurortologijos paslaugų kokybės ir rezultatų stebėsenos sistemos, tarptautinę akreditaciją turinčių bei tarptautinius paslaugų ir produktų kokybės ir saugos standartus atitinkančių sanatorių – be to negalimas sklandus kurortologijos paslaugų plėtojimas Lietuvoje. Siekiant užtikrinti tokių paslaugų teikimą, mokslinį ir teisinį pripažinimą, būtina atlikti visus reikalingus jų poveikio sveikatai klinikinius tyrimus, sukurti ir patvirtinti jų

naudojimo, saugos reikalavimus, numatyti reikalavimus įstaigų ir specialistų akreditavimui ir sertifikuoti šias paslaugas tarptautiniu lygiu.

5) Siekiant eliminuoti turizmo sektoriuje vyraujančią „šešėlių“ būtina įtvirtinti statistikos rinkimo metodiką ar sistemą.

Išsami ir laiku pateikiama statistika yra būtina efektyvios rinkodaros planavimui ir turizmo sektoriaus plėtrai. Dabartiniai statistiniai duomenys neatitinka realios situacijos. Apgyvendinimo sektoriuje dominuoja „šešėlis“, kadangi nėra prievolės vykdyti turistų registracijos, o šie duomenys neįtraukiami į statistinius turizmo rodiklius. Įstatymo projektu siekiama nustatyti pastarąją prievolę, kuri pašalintų ne tik rinkodarai ir turizmo sektoriaus plėtrai trikdančią „šešėlių“, tuo pačiu tai padidintų surenkamų mokesčių už teikiamas apgyvendinimo, turizmo paslaugų ir kt. mokėjimą į Lietuvos valstybės biudžetą.

6) Kurortams ir kurortinėms teritorijoms taikomi bendrieji aplinkos tvarkymo ir apsaugos reikalavimai, kas neatliepia jų išskirtinumo.

Bendrieji Teritorijų planavimo ir Želdynų įstatymų reikalavimai taikytini visai Lietuvos Respublikos teritorijai. Teritorijų planavimo organizavime nėra numatyta savarankiškumo galimybių savivaldai. Tai atsiliepia ir kurortų bei kurortinių teritorijų priimamų sprendimų autonomijos suvaržyme. Todėl Įstatymo projektu siekiama pašalinti iškylančias problemas kurortams ir kurortinėms teritorijoms siekiant tvarkyti esamą ar įrengti naują viešąją infrastruktūrą, skirtą viešiesiems rekreaciniams poreikiams kurortuose ir kurortinėse teritorijose esančiuose miškuose. Svarbu paminėti tai, jog kurortuose ir kurortinėse teritorijose išplėtota turizmo paslaugų, pramogų ir sporto įrenginių infrastruktūra didina tiek vietinio, tiek atvykstamojo turizmo populiarumą.

Dėl šių priežasčių yra svarbu pakeisti dabar galiojančią reguliavimą taip, jog būtų užtikrinta kurortų ir kurortinių teritorijų autonomija efektyviai sprendžiant aplinkos priežiūros klausimus.

7) Kurortų infrastruktūrai dėl jų architektūros ir rekreacinių išteklių specifikos būtinas lankstesnis teisinis reglamentavimas.

Europos valstybių bendroji kryptis kurortų infrastruktūros plėtroje yra kurortų urbanistikos ekologizacija ir humanizacija. Tuo tarpu, ne kiekvieno Lietuvos kurorto ir kurortinės teritorijos infrastruktūra vis dar yra draugiška aplinkai ir patogi vartotojui, tad egzistuoja poreikis nuolat ją atnaujinti priimant greitus sprendimus savivaldybės lygmeniu

Taipogi siekiant formuoti vieningą kurortų ir kurortinių teritorijų miesto įvaizdį ar kraštovaizdį, statinių ir jų priklausinių architektūros ir viešųjų erdvių mažosios architektūros turi atitikti nustatytus reikalavimus.

Įstatymo projektu siekiama savivaldos savarankiškumo padidinimo vykdant rekreacinių teritorijų naudojimo ir apsaugos priežiūrą bei rengiant kurortų ir kurortinių teritorijų vystymo planus, naudojimo ir tvarkymo reikalavimus.

2. Įstatymo iniciatoriai (institucija, asmenys, ar piliečių įgaliojimai atstovai) ir rengėjai:

Pirminis projekto iniciatorius Lietuvos Kurortų asociacija, registravimui projektą parengė grupė Seimo narių.

3. Kaip šiuo metu yra reguliuojami įstatyme aptarti teisiniai santykiai:

Šiuo metu kurortų ir kurortinių teritorijų veiklos reglamentavimas yra išskaidytas į 20 skirtingų teisės aktų, tačiau šie teisės aktai neatliepia savarankiško teisinio reglamentavimo. Tad šiuo metu teisiniai santykiai nėra iš esmės aiškiai reglamentuojami.

4. Kokios siūlomos naujos teisinio reglamentavimo nuostatos ir kokių teigiamų rezultatų laukiama:

Pagrindinis Įstatymo projekto tikslas yra vieningo teisės akto, reglamentuojančio kurortų veiklą, sudarymas. Siekiama nustatyti aiškiai apibrėžtas kurortų ir kurortinių teritorijų teises, pareigas ir funkcijas bei už šių veiksmų sklandų įgyvendinimą paskirti atsakingas institucijas. Kurortų veiklos priežiūros ir valdymo funkcijos pavestos už turizmą ir aplinkos apsaugą atsakingoms institucijoms: Ekonomikos ir inovacijų bei Aplinkos ministerijoms.

Šiuo įstatymo projektu taip pat siekiama užtikrinti kurortų ir kurortinių teritorijų ilgalaikę plėtrą, finansavimo šaltinius, unikalios rekreacinės aplinkos ir gamtinių gydomųjų veiksmų, kaip išskirtinės reikšmės valstybės turto, racionalų naudojimą ir išsaugojimą, sudaryti sąlygas sveikatinimo paslaugų bei medicininės reabilitacijos ir (ar) sanatorinio (antirecidyvinio) gydymo paslaugų plėtrai, plėtoti atvykstamąjį ir vietinį turizmą kurortuose ir kurortinėse teritorijose kaip prioritetines turizmo plėtros kryptis ir palankaus valstybės įvaizdžio formavimo pagrindą, skatinti ir vykdyti kurortologinius tyrimus bei nustatyti valstybės ir savivaldybių institucijų kompetenciją kurortų ir kurortinių teritorijų vystymo srityje.

Siekiant tinkamai naudoti valstybinius sveikatinimo išteklius siekiama nustatyti šiems tikslams pasiekti tinkamą finansavimo modelį. Visų pirma, nustatant kurortų ir kurortinių teritorijų infrastruktūrai skirtų lėšų autonomiškumą nuo bendrai skiriamų lėšų. Taip pat šis tikslas bus pasiektas įsteigiant Nacionalinį kurortologijos centrą. Kaip numatyta Įstatymo projekte, Nacionalinio kurortologijos centro pagrindinis uždavinys bus vykdyti mokslinę veiklą, teikiant išvadas, konsultacijas dėl sveikatos išteklių kurortuose ir kurortinėse teritorijose išsaugojimo. Skiriant finansavimo šioms funkcijoms atlikti bus praplėstas kurortų ir kurortinių teritorijų finansavimo šaltinių sąrašas.

5. Numatomo teisinio reguliavimo poveikio vertinimo rezultatai (jeigu rengiant įstatymą toks vertinimas turi būti atliktas ir jo rezultatai nepateikiami atskiru dokumentu), galimos neigiamos priimtų įstatymų pasekmės ir kokių priemonių reikėtų imtis, kad tokių pasekmių būtų išvengta:

Numatomo teisinio reguliavimo poveikio vertinimas neatliekamas, neigiamų pasekmių nenumatoma.

6. Kokią įtaką priimti įstatymas turės kriminogeninei situacijai, korupcijai:

Priimtas įstatymas neturės įtakos kriminogeninei situacijai ir korupcijai.

7. Kaip įstatymo įgyvendinimas atsilieps verslo sąlygoms ir jo plėtrai:

Įstatymo įgyvendinimas turės įtakos verslo sąlygoms ir jo plėtrai dėl toliau nurodytų veiksmų.

1) Sukūrus teisinį aiškumą dėl kurortų ir kurortinių teritorijų statuso, šiems bus paprasčiau plėsti rinkodaros pajėgumus pritraukiant kuo daugiau turistų nuslūgus COVID-19 (koronaviruso) ligos sukeltai pandemijos situacijai. Šis veiksnys ne tik padidins Lietuvos turizmo našumą, bet ir prisidės prie Lietuvos ekonomikos atstatymo.

2) Išaugus kurortų ir kurortinių teritorijų populiarumui valstybės viduje ir už jos ribų, bus poreikis praplėsti darbo vietų skaičių kurortuose ir kurortinėse teritorijose. Atitinkamai, sumažės Lietuvos nedarbingumo rodiklis, padaugės darbo vietų kiekis ir pan.

3) Nacionalinio kurortologijos centro pagalba bus skatinami kurortologiniai (moksliniai) tyrimai bei jų plėtra. Nacionalinio kurortologijos centro patvirtinus ir pripažinus Lietuvos kurortų ir kurortinių teritorijų gamtinių išteklių gydomąjį poveikį, bus sudaromos galimybės Lietuvos kurortams ir kurortinėms teritorijoms pritraukti daugiau Europos turistų, o ir po kurio laiko tapti garsiais ir pasauliniu lygmeniu.

Iniciatyvos, susijusios su kokybės didinimu ir inovacijomis, turi būti nuolatinis procesas, kaip ir bendradarbiavimas su mokslo organizacijomis.

8. Ar įstatymo projektas neprieštarauja strateginio lygmens planavimo dokumentams.

Įstatymo projektas neprieštarauja strateginio lygmens planavimo dokumentams.

9. Įstatymo inkorporavimas į teisinę sistemą, kokius teisės aktus būtina priimti, kokius galiojančius teisės aktus reikia pakeisti ar pripažinti netekusiais galios:

Siekiant Įstatymo projekte siūlomus pakeitimus inkorporuoti į teisinę sistemą, reikės pakeisti šiuos galiojančius teisės aktus: Turizmo įstatymą, Teritorijos administracinių vienetų ir jų ribų įstatymą, Teritorijų planavimo įstatymą, Želdynų įstatymą, Specialiųjų žemės naudojimo sąlygų įstatymą, Savivaldybių biudžetų pajamų nustatymo metodikos įstatymą bei Vyriausybės nutarimą Nr. 350 „Dėl Kurorto statuso suteikimo gyvenamosioms vietovėms reikalavimų aprašo, Kurortinės teritorijos statuso suteikimo gyvenamosioms vietovėms reikalavimų aprašo ir Kurorto ar kurortinės teritorijos statuso gyvenamosioms vietovėms suteikimo ir panaikinimo taisyklių patvirtinimo“, ir kitus įstatymus, kuriuos būtina pakeisti priėmus šį įstatymą.

Atskirai paminėtina, kad kurortuose ir kurortinėse teritorijose architektūrinės–urbanistinės sistemos ir kraštovaizdžio tvarkymo reikalavimus siūlome nustatyti rengiant specialiojo teritorijų planavimo dokumentus. Šiuo metu galiojančiame Teritorijų planavimo įstatyme nėra numatyta specialiojo plano rengimo galimybės nustatant architektūrinės–urbanistinės sistemos ir kraštovaizdžio tvarkymo reikalavimus, todėl reikėtų papildyti Teritorijų planavimo įstatymo sąvoką „specialusis teritorijų planavimas - teritorijų planavimas tam tikroms veikloms reikalingų teritorijų ir saugomų teritorijų naudojimo ir kurortuose ir kurortinėse teritorijose, tvarkymo ir (ar) apsaugos priemonėms nustatyti“. Taip pat papildant minėto įstatymo 5 straipsnio 4 dalį įrašant „kurortų ir kurortinių teritorijų architektūrinės-urbanistinės sistemos ir kraštovaizdžio tvarkymo specialiojo teritorijų planavimo dokumentai“; papildant 21 straipsnio 1 dalies 3 punktą „saugomų teritorijų sistema ir jos dalys, nekilnojamojo kultūros paveldo vietovės ir jų apsaugos zonos, kompleksiniai nekilnojamojo kultūros paveldo objektai ir jų apsaugos zonos, kurortų ir kurortinių teritorijų architektūrinės-urbanistinės sistemos“; papildant 21 straipsnio 2 dalį 5 punktu „nustatyti kurortų ir kurortinių teritorijų teritorijos naudojimo, tvarkymo ir apsaugos režimą, kraštovaizdžio formavimo kryptis ir teritorijų tvarkymo priemones“.

Lietuvos Respublikos finansų ministerijai pritarus, gali būti taikomos skatinamosios mokestinės priemonės socialiai atsakingam verslui, kuris savo darbuotojams finansuoja sveikatinimo paslaugas kurortuose ir kurortinėse teritorijose.

10. Ar įstatymas parengtas laikantis Lietuvos Respublikos valstybinės kalbos, Teisėkūros pagrindų įstatymų reikalavimų, o įstatymo projekto sąvokos ir jas įvardijantys terminai įvertinti Terminų banko įstatymo ir jo įgyvendinamųjų teisės aktų nustatyta tvarka:

Įstatymo projektas parengtas laikantis Valstybinės kalbos, Teisėkūros pagrindų įstatymų reikalavimų ir bendrinės kalbos normų. Įstatymo projekto sąvokos ir jas įvardijantys terminai įvertinti Terminų banko įstatymo ir jo įgyvendinamųjų teisės aktų nustatyta tvarka.

11. Ar įstatymas atitinka Žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos nuostatas bei Europos Sąjungos dokumentus:

Įstatymas atitinka Žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvenciją bei Europos Sąjungos dokumentus.

12. Jeigu įstatymui įgyvendinti reikia įgyvendinamųjų teisės aktų – kas ir kada juos turėtų priimti:

Įstatymui įgyvendinti reikės priimti Vyriausybės ir/ar savivaldybės įgyvendinamuosius teisės aktus.

13. Kiek valstybės, savivaldybių biudžetų ir kitų valstybės įsteigtų fondų lėšų prireiks įstatymui įgyvendinti, ar bus galima sutaupyti (pateikiami prognozuojami rodikliai einamaisiais ir artimiausiais 3 biudžetiniais metais):

Priėmus Įstatymo projektą bus reikalingos papildomos lėšos Nacionalinio kurortologijos centro steigimui. Įstatymui įgyvendinti reikalingų lėšų kiekį bei prognozuojamą finansinę gražą valstybės ir savivaldybių biudžetams turėtų nustatyti Vyriausybė arba jos įgaliota institucija – Ekonomikos ir inovacijų ministerija.

14. Įstatymo projekto rengimo metu gauti specialistų vertinimai ir išvados:

Specialistų išvadų ir vertinimų negauta.

15. Reikšminiai žodžiai, kurių reikia šiam projektui įtraukti į kompiuterinę paieškos sistemą, įskaitant Europos žodyno „Eurovoc“ terminus, temas bei sritis:

„Kurortas“ , „kurortinė teritorija“.

16. Kiti, iniciatorių nuomone, reikalingi pagrindimai ir paaiškinimai:

Nėra.

Teikia

Seimo narys Mindaugas Skritulskas